

उलक m. = उलक Wils.

उलन s. u. उलन.

उलक 1) n. *Hängekorb, Hängematte zum Tragen von Sachen*: त्रिशतं च षष्ट्याधिकं उलकं वस्त्रतंतुतम् । सभोष्यं सोपवीतं च सोपहारं मनोहरम् ॥ PRAKṚTIKHANDA IM BRAHMAVAIV. P. ÇKDR. — 2) m. N. pr. eines Mannes RĀGA-TAR. 7, 189, 198.

उलन m. N. pr. eines Scholiasten des Suçruta Verz. d. B. H. No. 927. उलन 937.

उलित्य m. N. pr. eines Mannes P. 1, 2, 45, Sch. द्रव्यशब्दा एकव्यक्तिवाचिनो हरिहरडित्यउलित्यादयः SĪH. D. 10, 16. Nach SUPADMAVĀKARAṆA im ÇKDR. eine hölzerne Gazelle; vgl. डित्य.

उलु m. *Artocarpus Locucha* (s. लकुच) Roxb. AK. 2, 4, 2, 41. TRIK. 2, 4, 17. Auch उल्ल m. ÇABDAR. im ÇKDR.

उलिकिनी P. 4, 2, 51, Vartt., Sch. (angeblich von डाक) f. 1) eine Art weiblicher Unholde im Gefolge der Kālī, die sich von Menschenfleisch nähren, BRAHMAVAIV. P. im ÇKDR. KATHĪS. 18, 147, 20, 104, 114, 137, 142. MĀRK. P. 8, 108. Verz. d. B. H. No. 1242. डाकिनीत्वा DAÇAK. 164, 17. Vgl. शाकिनी. — 2) N. pr. einer Localität Verz. d. Oxf. H. 64, a, 7.

उलकृति (डाम् onomatop. + कृति) f. *Getön, Klang*: उमडुमरु° PRAB. 55, 6. — Vgl. टोकार्.

उल्लरो f. = उल्लरो RĀGAN. im ÇKDR.

उलाम् 1) m. = उलाम् BHAR. zu AK. 3, 3, 14. ÇKDR. — 2) m. *Staunen, Bewunderung; eine Staunen erregende Sache*: भूतानां उलाम्श्चमत्कारो ऽत्रेति भूतउलाम्निर्वचने निबद्धारः । ÇKDR. चिकुरे — शिखण्डिशिखण्डक-उलाम् GĪR. 12, 23. — 3) m. Bez. einer Art von Schriften, die Çiva zugeschrieben werden; es werden deren nach ÇKDR. im VĀRĀHĪTANTRA sechs namhaft gemacht: योगउलाम्, शिव°, डुर्गा°, सारस्वत°, ब्रह्म° und गन्धर्व°. — 4) N. pr. eines Wesens im Gefolge von Çiva BRAHMA-P. in Verz. d. Oxf. H. 18, b. — 5) viell. adj. (von उलाम्) *auführerisch* RĀGA-TAR. 4, 348. Als subst. erscheint das Wort in RĀGA-TAR. (z. B. 5, 51, 305, 807, 394, 404, 405, 438, 6, 280) sehr häufig als Bez. eines Volksstammes oder einer Mischlingskaste. Viell. ist auch hier die urspr. Bed. *Auführer*. 5, 395 ist उलाम् allem Anschein nach gleichbedeutend mit उलाम् 394. — Vgl. उलाम्.

उलाम् m. = दाडिम *Granatbaum* BHAR. zu AK. 2, 4, 2, 45. ÇKDR.

उलाम् m. N. pr. eines Volkes, = चेदि TRIK. 2, 1, 10. H. 936. sg. *das von ihnen eingenommene Gebiet* BHŪRĪPR. im ÇKDR.

उलक m. ein best. Vogel (s. दात्यूक) GAṬĪDH. im ÇKDR.

उलकरो f. ein junges Weib WILS. — Falsche Form für दिक्करो.

उलक m. 1) Diener H. 360. ÇABDAR. im ÇKDR. Vgl. किकर. — 2) *Bösewicht* (खल); *Betrüger* (धूर्त) ÇABDAR. — 3) = उलक MED. r. 162. ÇABDAR. a fat man WILS. — 4) *das Werfen, Schleudern* oder ein *Ausdruck des Tadels* (नेप) MED. ÇABDAR.

उलका f. in der Stelle: यौवने उलकास्वेष विशेषाच्छर्दनं क्लितम् Suçr. 2, 120, 18 viell. nur fehlerhaft für डिम्भका; st. एष ist wohl एव zu lesen.

डिडिम oder डिडिमापाक ein best. Vogel (vgl. डिडिम) Suçr. 1, 201, 19.

डिडिडिम m. N. pr. einer Maus MBH. 5, 5440.

डिडिडिम m. 1) eine Art *Trommel* AK. 1, 1, 2, 8. H. c. 86 (डिन्दिम). MBH.

7, 9025, 9, 2676. HARIV. 12221. 13094. 13212. 14857. 18889. R. 5, 13, 49. HIT. II, 83. KATHĪS. 10, 171. समाकृतडिडिडिमा adj. AMAR. 28. डिडिडिमा f. HARIV. 14836. चारवडिडिडिम GĪR. 11, 7 nach dem Schol. *Schlachttrömel*. — 2) N. eines Strauchs, *Carissa Carandas Lin.* (कृष्णपाकफल), ÇABDAR. im ÇKDR.

डिडिडिमेश्वरतीर्थ (डिडिडिम-ईश्वर + तीर्थ) n. N. eines Tīrtha ÇIVA-P. in Verz. d. Oxf. H. 67, b, 7.

डिडिडिम m. *Meerschamm* H. 1077, v. l. — Vgl. दिडिडिम, डिडिडिम.

डिडिडिमोदक (डि° + मो°) n. *Knoblauch* RĀGAN. im ÇKDR.

डिडिडिम m. = डिडिडिम = तिन्दिश BHĀVAPR. im ÇKDR.

डिडिडिम m. *Meerschamm* UĞGVAL. zu UṆĀDIS. 4, 30. H. 1077. — Vgl. डिडिडिम.

डित्य m. N. pr. eines Mannes P. 1, 2, 45, Sch. SĪH. D. 10, 16 (s. u. उ-वित्य). सप्रकारकं ज्ञानं सविकल्पकम् । यथा डित्यो ऽयम् । ब्राह्मणो ऽयम् । श्यामो ऽयम् TARKAS. 26. KĀVJAPR. 6, ult. Nach SUPADMAVĀKARAṆA im ÇKDR. ein hölzerner Elephant; nach KALĀPATĪKĀVĀKṆHĪSĀRA ebend. ein wohl-*aussehender, dunkelfarbiger, mit allen Wissenschaften vertrauter junger Mann* (श्यामरूपो युवा विद्वान्मुन्दरः प्रियदर्शनः । सर्वशास्त्रार्थवेत्ता च डित्य इत्यभिधीयते ॥).

डिप्, डेपयते *aufhäufen* DhĀTUP. 33, 4. Auch डिम्प्, डिम्पयते, डिम्भ, डिम्भयते ebend. — डिप्, डिप्यति, डिप्यति und डेपयति *werfen, schleudern* 26, 121, 28, 78, 32, 132. Auch डिम्भ, डिम्भयते Vop. ebend.

डिम् verletzen eine Sautra-Wurzel.

डिम m. 1) eine best. Art von *Schauspielen* H. 284. मायेन्द्रनालसंयामक्रोधाद्वातादिचेष्टितैः । उपरगैश्च भूषिष्ठो डिमः ब्यातो ऽतिवृत्तकः ॥ SĪH. D. 157. — 2) eine best. *Mischlingskaste* Verz. d. Oxf. H. 22, a, 2.

डिम्भ s. u. टिप्.

डिम्भ 1) *Tumult, Auflauf*, m. = उलाम्, विप्रव AK. 3, 3, 14. TRIK. 3, 3, 282. H. 803. = भय und विप्रव H. a. n. 2, 305. = भयघनि und विप्रव MED. b. 5. = भय HĀR. 244. n. = प्रगालिका, उलाम्, विप्रव 99. = इति AK. 3, 4, 4, 71. डिम्भाक्त्व (nach KULL. = नृपूरुक्तियुद्ध ein Kampf, bei dem der König nicht beteiligt ist) *Aufstand, Auflauf, Tumult*: °कृतानाम् M. 5, 95. डिम्भाक्त्वादितानां च ब्रसुरापाम् MBH. 1, 1219. उलकटडिम्भ N. pr. eines Ortes, an dem ein Kampf Statt gefunden hat, RĀGA-TAR. 1, 116. — 2) m. Ei MED. Statt एण्ड hat H. a. n. एण्ड *Ricinus communis*. Nach WILS. auch *Puppe eines Insects* und *Kugel, Ball*. In der Bed. *Ei* oder *Kugel* MĀLATIM. 148, 8. — 3) ein *Embryo im ersten Stadium* (कलल) HĀR. 244. Uterus WILS. — 4) m. ein *neugeborenes Kind, Kind* (s. डिम्भ) DVIRŪPAK. im ÇKDR. — 5) m. *Lunge* oder ein *anderes Eingeweide*, = पुष्पुस H. a. n. MED. HĀR. 244. = प्लीकन् TRIK. H. a. n. MED. — Vgl. जलडिम्भ.

डिम्भिका f. 1) ein *wollüstiges Weib* MED. k. 96. ÇABDAR. im ÇKDR. — 2) = जलविम्भ diess. a bubble WILS. — 3) = मोपाक MED. a kind of *waterfly* WILS. = शोपाक *Calosanthus indica* Blum. ÇABDAR.

डिम्भ s. u. डिप्.

डिम्भ 1) m. f. (श्री) ein *neugeborenes Kind, Kind, Junges* AK. 2, 5, 38, 6, 1, 41, 3, 4, 22, 137. H. 338. MED. b. h. 4. Schol. zu ÇĀNKH. GĪBJ. 1, 25. — 2) m. *Ignorant* AK. 3, 4, 22, 137. MED. — Vgl. तोपडिम्भ.